

ZOEKEN of WETEN

"Ik weet het soms niet zeker. Niet per se of God bestaat - daar twijfel ik niet aan - maar daarmee ben ik er niet: ik heb nog steeds vragen over zijn wil en onze interpretatie daarvan." Dit was het begin van een interessant gesprek met een Young Professional. Hij vertelde dat dit voor hem de reden was om minder naar de kerk te gaan. Hij gelooft in God, maar voelt zich niet thuis in zijn gemeente. Dus komt hij steeds minder vaak.

Hij is lang niet de enige met wie ik dergelijke gesprekken voer. Hoewel ik het antwoord niet weet, denk ik wel dat we niet moeten aannemen dat het een kwestie van onvolwassenheid is van de Millennial. Alsof ze er vanzelf wel overheen groeien. Daarmee zetten we ze aan de zijlijn van de kerk: ongehoord, ongezien en ongekend. Ook David John Seel pleit in zijn boek *The New Copernicans* om de vragen en overwegingen van deze groep serieus te nemen. Het geen onvolwassenheid, maar een ander paradigma waaruit Millennials de wereld bekijken.

Een van de kernaspecten die David John Seel omschrijft van deze doelgroep is dat het 'explorers' zijn. Ze bekijken de wereld met een open en onderzoekende houding en accepteren dat de realiteit meer complex is dan in woorden, principes of proposities te vangen valt. Je komt niet dichtbij God wanneer je alleen logisch probeert te kijken. Geloven vraagt een relationele, ervaringsgerichte aanpak in het leren kennen van God en zijn wil voor ons leven en onze tijd.

Dat vraagt volgens mij allereerst het omarmen van twijfel als existentieel onderdeel van geloven, in plaats van als bewijs van ongelof. Op het moment dat twijfel bij geloof hoort, worden we sneller in beweging gezet om te onderzoeken. Paulus omschrijft het mooi in Handelingen 17 vers 27: "Het was Gods bedoeling dat ze hem zouden zoeken en hem al tastend zouden kunnen vinden, aangezien Hij van niemand van ons ver weg is." Hij is de oorsprong van ons leven en dichtbij te vinden, niet in het abstracte, maar al tastend dichtbij.

In gesprek gaan over twijfel vraagt dat ik ook mijn eigen zekerheden op een open hand leg en net als Habakuk "op een wachtpost ga staan en uitkijk om te zien wat de Heer zal zeggen, wat Hij mij antwoord op mijn verwijt" (Habakuk 2 vers 1). Dit is waar mijn gespreksgenoot naar op zoek is. Een gemeenschap zonder de torenhoge verwachting van klip-en-klare antwoorden voor onze complexe werkelijkheid, een gemeenschap van reisgenoten die twijfelen en al tastend zoeken. Geloofsgenoten die gezamenlijk vragen stellen, soms verwijten maken, om vervolgens op de uitkijk te staan naar Gods antwoord. Kan de kerk die plek zijn?

Door Hanneke van der Meer

Hanneke is Millennial-expert en werkt voor IMPACT Navigators

